

Bilag**Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå***Spørgsmål:*

- »1. Hvad er retspraksis for straffe ved handel med narkotika på gadeplan i gentagelsestilfælde?
2. Hvilken straf er maksimalt idømt for handel med narkotika på gadeplan, og hvorfor er strafferammen ikke bedre udnyttet?
3. Vil ministeren være indstillet på at indføre en bestemmelse, hvorefter gentagelsestilfælde skal straffes f.eks. dobbelt så hårdt som første gang, på samme måde som det er sket med voldskriminalitet?
4. Vil ministeren være indstillet på at indføre en minimumsstraf for handel med narkotika på gadeplan, således at domstolene bliver tvunget til at straffe hårdene, end de gør i dag?«

*Svar:**Ad spørgsmål 1 og 2:*

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålene indhentet en udtalelse fra Københavns Politi og Rigsadvokaten.

Strafferammen i lov om euforiserende stoffer er bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Sanktionsfastsættelsen sker efter retspraksis først og fremmest efter stoffets art og mængde. Lovens strafferamme udnyttes som udgangspunkt til udmåling af straffe på fængsel op til 7-10 måneder, når det drejer sig om hash (salg af hash op til ca. 10 kg), og ca. 4-6 måneder, når det drejer sig om heroin og kokain (salg af heroin og kokain op til ca. 25 gram). Herefter benyttes i retspraksis straffelovens § 191, der giver mulighed for fængsel i op til 6 år, under skærpende omstændigheder fængsel op til 10 år. Det skal dog i den forbindelse tilføjes, at andre konkrete forhold end stoffets art og mængde vil kunne medføre, at forholdet kan være omfattet af straffelovens § 191. Blandt de andre særligt skærpende omstændigheder kan for eksempel være udbredelse af heroin eller lignende stoffer til børn.

I forbindelse med handel med narkotika på gadeplan skal der ved strafudmålingen tages

stilling til, om der er tale om narkotika bestemt til eget forbrug eller til videresalg. I praksis er det ofte vanskeligt at afgøre, om besiddelse af små mængder narkotika er bestemt til eget forbrug eller videresalg. Kommer stofmængden op på mere end 2-3 gram heroin eller kokain, vil der dog som regel være en formodning om, at i alt fald en del af stoffet er til videresalg. Domstolene vil i de fleste tilfælde ved deres sanktionsvalg lægge denne formodning til grund.

Såfremt det lægges til grund, at stoffet er beregnet til videresalg, vil selv overdragelse af små mængder stof udløse en frihedsstraf. Når bortses fra sagerne mod de gambianske narkotikahandlere, kan det på grundlag af en række domme afsagt i tiden fra 1992 til 1995 konstateres, at straffen for overdragelse af heroin og kokain i størrelsesordenen 1-5 gram ligger på hæfte fra 10 dage og fængsel indtil 60 dage. I gentagelsestilfælde vil straffen blive skærpet, men det er ikke muligt generelt at sige hvor meget. Hvis der forekommer salg på gadeplan af større mængder stoffer (mere end ca. 5 gram), kan straffen stige betydeligt.

Ad spørgsmål 3:

Narkotikakriminalitet begås ud fra meget forskellige motiver. Overtrædelse af narkotikalovgivningen begås således både af personer, der alene søger at opnå en økonomisk gevinst ved salg af narkotika, og af stofmisbrugere, der køber eller besidder stof til eget forbrug eller sælger små mængder stof for at finansiere eget forbrug.

De vidt forskellige personlige baggrunde og forskellene i lovovertrædelsernes objektive grovhed gør, at der også fremover må gives domstolene en vid mulighed for at tage de individuelle hensyn til forbrydelsens grovhed og gerningsmandens person m.v., således som blandt andet straffelovens § 80 forudsætter.

Det bemærkes i den forbindelse, at domstolene ved strafudmålingen fortsat lægger vægt på, om der foreligger gentagen kriminalitet.